

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

Η θρησκεία είναι το όπιο του λαού. Η θρησκεία είναι ένας είδος ρακή μέσα στην όποια, οι σκλάβοι του κεφαλαίου πνιγούν την ανθρώπινη μορφή τους και τις απαιτήσεις τους για μια ζωή αξιο του ανθρώπου.

ΛΕΝΙΝ

Διευθύνεται από: ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΔΗΣ | Γράμματα - Άνταποκρίσεις: Λευκωσία - Αγ. Αντωνίου 1 | ΔΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ | Συνδρομές Έσωτερικού: Κυκλοφορεί κάθε Κυριακή | 2η χρονιά - 61 φύλλα | Χρονιά: 10/- | Έξάμηνη 5/- | ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΜΟΝΟ Η ΑΝΕΛΕΗΤΗ ΠΑΛΗ!

Πολύς θόρυβος γίνεται τις τελευταίες μέρες μέσω στον κίτρινο τύπο — δεξιό κι «άριστερό» — γύρω από το ταξίδι του Κυβερνήτη της Κύπρου στην Αγγλία, τις διαφωνίες του με το Υπουργό των Αποικιών, την «κομμουνιστική απειλή» και την ανάγκη «δραστικών μέτρων για την άμυνα της».

Μέσα σ' αυτό τον κικουάνα της σύγχυσης και της απάτης είναι δύσκολο για τον απλό εργατή να βρει άμυνα και ν' αντιληφτεί τι μειρεύεται για να του σεβριστεί έκομο απ' τους μαγείρους της Ιμπεριαλιστικής κουζίνας και τους τίπιους σεβριτόρους τους. Σκοπός όμως αυτής της έσοικμένη άδραστης, συγκεχυμένης και πασανάκα της είδησιογραφίας είναι να συγχύσει τις πλατείες μάζες, να τις απαγοητέψει, να τις ρίξει στην ήττοπάθεια για να εφαρμόσουνε, οι Ιμπεριαλιστές, χωρίς κίνδυνο καμιάς άκτιστασης, τον φασισμό τους τον άνοιχτο πιά.

Ότι λέγεται και γράφεται περί συνταγματών και συνταγματικών έλευθεριών δεν είναι τίποτε άλλο, παρά κουβενολογία. Γιατί σε μιá εποχή που στις πλασιαιά δημοκρατικές χώρες — Γαλλία, Αγγλία, Ένωμένες Πολιτείες — τα συνταγματικά δικαιώματα του πολίτη εσκημυρέθουνε, και οι Κυβερνήσεις περιβάλλονται με «έξουσίες έξουσίας άδραστης» φασιστικές ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝΕ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΙΔΙΕΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΝΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΔΙΚΟΙΩΜΑΤΑ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΙΟΛΑΚΟΥΣ ΛΑΟΥΣ.

Οι έμπετοι Ιμπεριαλιστές κυβερνήτες ξέχρουνε πολύ καλά πως ο λαός της Κύπρου όσο κι' αν τον έχουνε τώρα συγχύσει και στραβώσει, μόλις πάρει και τις παραμικρές πολιτικές έλευθερίες θα τις χρησιμοποιήσει. Και φυσικά δεν θα τις χρησιμοποιήσει για να δικαιώσει και να πλατύσει τα κρονίμια και το κράτος των εκμεταλλετών του.

Όπως λέει σχετικά κι' ο άρθρογράφος του «Νέου Πολιτικού» (Νιού Στέιτμαν) το «Υπουργείο των Αποικιών στερούμενο λαϊκού στήριγματος ΔΕΝ ΕΤΟΛΜΗΣΕ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕΙ ΕΙΣ ΓΕΝΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ προς άνάδειξιν νέας Νομοθετικής Συνελεύσεως» και «άν' αυτό έτανήλθεν εις το ΥΦΕΤΑΜΕΝΟ ΚΛΟΕΣΤΩΣ». Πάρα κιά, ο ίδιος άρθρογράφος προσθέτει: «Μολονότι είναι δύσκολον να ιδωμεν κατά ποίον τρόπον οι Αγγλοι θα ήδύναντο να προχωρήσουν εις πλήρη άδουκυβέρνησιν σήμερα ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΞΑΠΟΛΑΥΣΟΥΝ ΤΟΝ ΕΜΦΥΛΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ εις την Νήσον κ.λ.π.»

Άλλαθι φαίνεται ξεκάθαρα πως ξέχρουνε πάνω-κάτω τι τους περιμένει σε περίπτωση ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ και φυσικά δεν πρόκειται να την δώσουνε χωρίς να εξασφαλίσουνε κάποιο λαϊκό στήριγμα. Ξέχρουνε πως δεν μπορούνε να εξασφαλίσουνε κανένα τέτοιο λαϊκό στήριγμα για παραπάνω από πέντε ως έξι μήνες. Όποιοδήποτε κόμμα κι' αν άποπειράσει να τους δώσει μιá τέτοια ύποστήριξη μόλις βγει στην έξουσία θα φθαρεί σε λίγο καιρό γιατί θα άποδειχτεί πως κι' αυτή ή ΠΛΗΡΗΣ ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΥΣΕΙ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΩΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Κ' έτσι θα άναγκαστούνε οι εργάτες κι' οι αγρότες να τραβήξουνε πιά πέρα. Κ' είναι αυτό που έννοει ο «Αγγλος άρθρογράφος έπει που άναφέρει τον εμφύλιο πόλεμο — κ' έχει δικιο βλέποντας μακριά.

Τώρα, μπροστά στο άναμεισθίτητο γεγονός πως ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝΕ ΟΙ ΕΓΓΛΕΖΟΙ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΝΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΟΥΝΕ ΠΛΗΡΗ ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, ποιά είναι τα καθήκοντα που μπαίνουνε μπροστά στο εργατικό κίνημα της Κύπρου;

Η Ιστορία των ύποδοχών λαών έχει άποδείξει πως δεν ύπάρχει άλλος τρόπος από την ταξική πάλη για την έξάσκηση πλεισης και για την άπικυρία στην άπόκτηση έλευθεριών. Έχουμε μπροστά μας το παράδειγμα της Αμερικής, του Καναδά, της Νότιας Αφρικής, της Αύστραλίας, των Ινδιών και της Κεϊλάνης.

Μόνι έν μπορούμε ή ήγεσία του εργατικού κινήματος να άδρανώσει την συστηματική εργατική πάλη και την άνεξάρτητη μα προγραμματισμένη έπίμβαση του προλεταριάτου και των συμμάχων του στην πολιτική ζωή του ησιού θα γίνει κατορθωτό να ΕΞΑΝΑΚΤΑΣΤΕΙ ο ξένος κυρίαρχος να παραχωρήσει ΠΛΗΡΗ άδουκυβέρνηση.

Κι' αυτή ή πάλη μπορεί να άδρανωθεί γύρω απ' τα συνθήματα:

- ΣΥΓΚΛΗΣΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ!
- ΠΑΡΕΙΑ ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ!
- ΑΝΕΛΕΗΤΗ ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ!

ΟΙ ΑΙΘΗΡΟΙ ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΣΕΙΣ

Ο Τρότσκι Στόν 'Αγώνα!

ΓΥΡΟ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΑΣ ΕΠΕΤΕΙΟ

Παναγιούσανε και οι Σταλινικοί του τόπου μας, πλάι σταδς Σταλινικούς του Έξωτερικού και τούς γραφειοκράτες του Κρεμλίνου, τη μεγάλη έπέτειο της Ρωσικής Έπανάστασης!

Οι άνθρωποι που διακηρύζανε και έξακολουθούνε άκόμα να διακηρύττουν πως μπορούμε να περάσουμε στο Σοσιαλισμό, χωρίς την Έπανάσταση των προλεταριακών μαζών, χρησιμοποιώντας το Κοινοβούλιο και τα συναφή Ειρηνικά μέσα! Οι άνθρωποι που και τη λέξη Έπανάσταση την έχουνε έξοστρακίσει από το Σταλινικό τους λεξιλόγιο και την έχουνε άντικαταστήσει με την «Ομαλή Ειρηνική Έξέλιξη» προς το Σοσιαλισμό, — τη θεωρία των Σοσιαδημοκρατών που είχε καταπολεμηθεί από τον Λένιν με μιá άλόκληρη σειρά θεωρητικών έργων του, που σήμερα παρουσιάζονται και καταστρέφονται για να μη έπιτρέψουνε στο Σοβιετικό και το Παγκόσμιο προλεταριάτο να δει τις άσυνέπεις και τις προδοσίες της γραφειοκρατίας του Κρεμλίνου σε θάρρος του Μαρξισμού — Λενινισμού, και της Παγκόσμιας προλεταριακής επανάστασης.

Οι άνθρωποι που νοθέψανε, διαστρέψανε, και διαστρεβλώσανε τις θεωρίες Μάρξ — Έγκελς — Λένιν, για να δικαιολογήσουνε τ' άζιζι — ζάγ — της Σταλινικής πολιτικής γραμμής, που στοίχισε στο Παγκόσμιο Προλεταριάτο τόσες και τόσες ήττες, γορτάσανε τη μεγάλη κι' Ιστορική έπέτειο της Οκτωβριανής Έπανάστασης όχι γιατί σέβονται αυτή τη Ιστορική μέρα, αλλά γιατί μ' αυτό τον τρόπο κατορθώνουνε να παρασύρουνε τις εργαζόμενες μάζες, άφροντάς τις να σηματοποιήσουνε τη γνώνμη πως μπροστά τους δεν έχουνε μιá άντιδραστική κ' άντεπαναστατική γραφειοκρατία, αλλά μιá γνήσια επαναστατική Κομμουνιστική ήγεσία, που άγωνίζεται για να λυτρώσει άριστικά την Έργατική Τάξη απ' την εκμετάλλευση, της κυρίαρχης άστικής τάξης, και για την οίκοδόμηση άστικής κοινωνίας που άνεφεύτηκε ο Μάρξ, και που έθεσε τα πρώτα θεμέλια της ο Λένιν, με την Οκτωβριανή Ρωσική Έπανάσταση.

Είναι πολύ φρέσκα άκόμα στη μνήμη μας, ή τελευταία προδοσία των Σταλινικών της Έλλάδας με τη συμφωνία της Βαρικιάς που μ' αυτή άνοιξαν το δρόμο για την έσοδο των Ιμπεριαλιστικών δυνάμειων στην Έλλάδα, παραδιδόντουςον τα άναρτικά στρατεύματα στον Σκόμπι, και ύποκυριώνόντουςον να πα-

ραδόσουνε τον όπλιισμό τους για να γυρίσουνε στα χωριά τους όπου οι ένοπλες συμμορίες της δεξιάς τους περιμένανε για να τους πετσόκόψουνε, να τους ρίξουνε στις φυλακές και τα ξερονήσια του θανάτου, τη στιγμή που ή άνώτατη Σταλινική γραφειοκρατία της Έλλάδας έκανε διαπραγματεύσεις για να μαρσατεί με τους δεξιούς φασίστες τα ύπουργεία για την «άνοικοδόμηση» της χώρας!

Κι' όμως παρ' όλες τις προδοσίες της ή Σταλινική γραφειοκρατία σε θάρρος ής προλεταριακής Έπανάστασης δε στενοχωριέται να γιορτάσει την Ιστορική Έπέτειο της Οκτωβριανής Έπανάστασης, για να δείξει πως άκαλοθετεί και άσπάζεται το Έπαναστατικό πρόγραμμα του Λένιν.

Τα 24 χρόνια της Σταλινικής θερμιδώριανης γραφειοκρατίας, είναι 24 χρόνια συνεχόμενης προδοσίας σε θάρρος του Μαρξισμού — Λενινισμού, σε θάρρος της Διεθνούς Έπανάστασης, σε θάρρος του Διεθνούς προλεταριάτου.

Τα 24 χρόνια έχουνε να έπιδείξουνε μιá προδοσία των Σταλινικών στην Κίνα στα 1928—1931, μιá προδοσία στην Γερμανία στα 1933, μιá προδοσία στην Ισπανία στα 1936, μιá προδοσία στην Αγγλία στα 1928—1931, μιá προδοσία στα 1939—1940, και δίπλα σ' αυτή όλες τις προδοσίες που γίνανε στην περίοδο 1924—1940 έχουμε τις μεταπολεμικές προδοσίες των Σταλινικών στην Έλλάδα, την Γαλλία, την Ιταλία, κ.τ.λ. και τις νέες άκόμα προδοσίες που έτοιμάζει ο Σταλινισμός σε θάρρος του Διεθνούς προλεταριάτου, για να εξασφαλίσει την Ειρηνική του συνύπαρξη με τον Καπιταλιστικό κόσμο!

Όστερα απ' τα πιο πάνω καταλαμβάνουμε πως και το να γιορτάζουνε άκόμα οι Σταλινικοί την έπέτειο της Οκτωβριανής Έπανάστασης χωρίς άδρασιακά να πιστεύουνε σ' αυτή σαν μέσο επικράτησης του προλεταριάτου, άποτελεί άνοχητή πρόκληση και προδοσία των Άρχών του Μαρξισμού — Λενινισμού.

Οι όπου γής προλεταριοί άνεφίλωνε ν' αντιληφθούνε τον άντεπαναστατικό ρόλο του Σταλινισμού, να τον έγκαταλείψουνε άριστικά, και να πυκνώσουνε τις Έπαναστατικές προλεταριακές φάλαγγες της 4ης Διεθνούς που αυτή μόνο άγωνίζεται πραγματικά πάνω στις πραγματικές Άρχές του Μαρξισμού — Λενινισμού για την πραγματοποίηση της Παγκόσμιας Προλεταριακής Έπανάστασης για την έγκαθίσρση του Σοσιαλισμού.

ΓΕΛΟΙΑ ΠΑΙΓΝΙΔΑΚΙΑ!

«Στα καπιταλιστικά ηγάτη παρατηρούνται οι πιο τραγώδεις μορφές γραφειοκρατίας από παντός μέσα στις συντεχνιακές άδρανώσεις. Είναι χάρες σ' αυτές (τις γραφειοκρατικές μορφές) που ηρατείται και δεν πέφτει άλόκληρο το καπιταλιστικό οίκοδόμημα στην Έδραση και πάνω απ' όλα στην Αγγλία. Αν δεν ύπάρχει ή γραφειοκρατία στις συντεχνιακές τότε ή άδρανώση, ο έπτατός, τα δικαστήρια, οι λόρδοι, ή μοναρχία θα έμφανιζόντουσαν μπροστά στις προλεταριακές μάζες σαν οίχτρα και γελοία παιγνιδακία και τίποτ' άλλο».

ΤΡΟΤΣΚΥ

Τα Σταλινικά Παρασκήνια

ΟΙ ΛΑΚΕΔΕΣ ΤΟΥ... «ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ»

Για να τους δει πιά ή Μάζα

Την περασμένη Κυριακή, ο πρώην Γ.Γ. του ΑΚΕΑ κ. Π. Σέρβας, μίλησε στο Βαρώσι, για την έπέτειο της Οκτωβριανής Έπανάστασης στο όκκιμα του ΑΚΕΑ.

Όλόκληρη ή όμιλία του κ. Σέρβα έπανε πλημμυρισμένη από Ιστορικές άνακρίβειες, και διαπερότανε από το φλογερό πάθος του έναντια στους Τροτσκιστες και το Παγκόσμιο Προλεταριοδιεθμιστικό κίνημα και γίνανε άπλωδες για να κατασκευαστηθεί για μιá άκόμα φορά μπροστά στα μάτια των εργαζόμενων της Κύπρου ο Τρότσκισμός, για να μαρσατεί ή Σταλινική γραφειοκρατία να σταθεροποιήσει τον έλεγχο της πάνω στο Κυπριακό προλεταριάτο, που άρχισε να κλονίζεται άρκετά ύστερα από την Μαρξιστική — Λενινιστική διαφωτιστική δουλειά του «Εργάτη».

Κοντά στις πολλές Ιστορικές άνακρίβειες και τις συκοφαντίες που έχτόξευσε ο κ. Σέρβας, έπανε και τα παρακάτω άμύμηπα: «Ο Τρότσκι, — έπει ο κ. Πλουτής, — στα 1922—1923, μαζί με τους Μπουχαρινούς, άποπειράθηκε ν' άνατρέπει την Κυβέρνηση του Λένιν»!! «Ότι, ο Τρότσκι έλιτανε ή αίτια να βγει ο Χίτλερ στην έξουσία στα 1933, και πως ο Τρότσκι είδοποίησε τους καπιταλιστές για να χτυπήσουνε τη Σοβιετική Ένωση»!!

Να πιστέψουμε πως ο κόριος αυτός δεν έχει μελετήσει καθόλου την Ιστορία της Οκτωβριανής Έπανάστασης, και έτσι δικαιολογημένα δε γναρίζει πως στην περίοδο που άναφέρει 1922—1923, ο Τρότσκι όχι μονάχα θρισκότανε έπι κεφαλής του Κόκκινου Στρατού που ο ίδιος άργάνωσε αλλά μαζί με τον Λένιν άποτελούσε το δυναμικότερο στοιχείο μέσα στην προσωρινή Έπαναστατική Κυβέρνηση των Σοβιέτ σαν έπίτροπος του Λαού για τα Έξωτερικά ζήτηματα, έπίτροπος του Λαού για την Έθνική άμυνα, και έπίτροπος του Λαού έπι των Στρατιωτικών;

Όχι θέσσα. Ο κ. Πλουτής Σέρβας, δε μπορεί να μη ξεπώς πως έτι έπει στον επανουργικό» που έκφώνησε είναι ψευτιά, συκοφαντία, και άπάτη. Γιατί σαν Γ.Γ. του ΑΚΕΑ, και σαν ύπεύθυνος του Κ.Κ.Κ., δε μπορούσε παρά να ξέρε πιά καλά από κάθε άλλο, πως ο Τρότσκι ήτανε ο έμψυχός της της Οκτωβριανής Έπανάστασης, ο δημιουργός του Κόκκινου Στρατού, ο λυτρωτής στρατηγός του Λένινκραδ κατά τις κρίσιμες μέρες της έξνης έπέμβασης, ο άνθρωπος που παρέλαβε μιá μικροσκοπική περιφέρεια Σοβιετικής Έξουσίας για να τη μεγαλώσει μέσα σ' ένα σχεδόν χρόνο έσομε τη σημερινή Σοβιετική Ένωση σε στιγμές που κι' αυτός ο Λένιν δεν πίστευε πως έπανε δυνατό να γίνει ένα τέτοιο πράμα.

Προσκαλλημένος όμως όπως είναι ο Πλουτής στη Σταλινική γραφειοκρατία δε μπορούσε να πεί την άλήθεια. Γιατί τότες έθγασε τούς τίτλους του τ' άξιώματά του, και την σχετικά εύζωία του, που τάχει άποκλειστικά και μόνο, για να διαστρέψει την Ιστορία

και την άλήθεια, έτσι που να νε άρεστός στη γραφειοκρατία που τον περιώνανε και που σ' αυτή χρεωστά τη σημερινή θέση του στο Κόμμα και την Κοινωνία.

Έτσι, στο θάδιμο που του έπιτρέπει ή σημερινή του θέση προσπόθησε κι' αυτός να συγκαταστή τις εργαζόμενες μάζες γύρω από το Κόμμα του χρησιμοποιώντας τη ψευτιά της συκοφαντίας, τη δασβολία και την άπάτη, χωρίς να νοιαστεί πως στην προσπάθεια του να έξυπηρετήσει το μάστορο του έπανε σε Ιστορικές άνακρίβειες που δε μπορούνε να μη έξακεταθούν άποκαλύπτοντας στις μάζες τον Ιστορικό ρόλο του Τρότσκι για την πραγματοποίηση της Οκτωβριανής Έπανάστασης, της Στρατιωτικής και Πολιτικής της καθοδήγησης που μαζί με το Λένιν ήτανε από τους πρωτεργάτες της.

Ο κ. Σέρβας όμως για πρώτη φορά μαζί άποκαλύπτει το ρόλο του Τρότσκι για την άνοδο του Χίτλερ στην έξουσία. Όμολογούμε πως πρώτη φορά άκούσαμε ένα τέτοιο πράμα. Γιατί ως τα τώρα ξέχρουμε πως ο Στάλιν ήτανε εκείνος που με τη θεωρία του Σοσιαλφασισμού ύποβήθησε το Χίτλερ να καταλάβει την έξουσία πραξικοπηματικά στα 1933, ύστερα από την στραβή ταχτική της 3ης Διεθνούς και τις άνεδαφικές άδηγίες που έδωσε αυτή — με την έγκριση του Στάλιν — στο Κ.Κ. της Γερμανίας.

Ο Τρότσκι, προειδοποίησε τον Τέλμαν για τη λαθεμένη γραμμή που άκολουθούσε αυτός και το Κόμμα του, και τους κινδύνους που άπορρέανε από τη λαθεμένη ταχτική που άκολουθούσε. Η 3η Διεθνή όμως δεν άναθεώρησε τη γραμμή της, και έτσι θρίκε ο Χίτλερ όλες τις δυνατότητες για να έπιτύχει, στο πραξικοπηματικό του έργο. Τόπαμε όμως κι' άλλες φορές. Ο ρόλος της γραφειοκρατίας δε μπορεί να έχει κάποια Ιστορική άνάγκη στην Ιστορία της εξέλιξης και της μεταμόρφωσης του κόσμου. Η έπιιδρωριανή γραφειοκρατία του Κρεμλίνου, που μόνο προσκόμματα μπορεί να παίρξει έπι το δρόμο της Παγκόσμιας Προλεταριακής Έπανάστασης δε μπορεί παρά να πείσει κάτω από το θάρρος των πολιτικών και κοινωνικών έγκλημάτων της. Κι' αυτό θα γίνει με τη διασώθηση των εργαζόμενων μαζών, αυτό θα γίνει με την άφύπηση του Παγκόσμιο Προλεταριάτου, που ο σοι Πλουτήςδες κι' αν έπιστρατευθούνε, δε θα μπορούσανε ποτέ να άποδίσουνε τη Διεθνή Έπανασταση από το ν' άπραγματοποιηθεί μετ' όλα, για να συντηρήσει τη γραφειοκρατία τόσο μέσα σ' αυτή την ίδια τη Σοβιετική Ένωση από τη μιá όσο και στον ύπόλοιπο τον κόσμο από την άλλη, για την συντήρησή του καπιταλισμού και την άνοικοδόμηση του Σοσιαλισμού σε Παγκόσμια κλίμακα.

Η 4η ΔΙΕΘΝΗΣ κιάλας άποτελεί σήμερα μιá άναμφισβήτητη χειροπιαστή πραγματικότητα, που φωνάζει και καθοδηγεί το Διεθνή Προλεταριάτο.

